

**REPUBLIKA HRVATSKA
ZAGREBAČKA ŽUPANIJA
GRAD VELIKA GORICA
Povjerenstvo za dodjelu javnih
priznanja**

KLASA: 061-01/2025-01/1
URBROJ:238-31-02-2025-5
Velika Gorica, 13. studenog 2025.

**GRADSKO VIJEĆE
n/r predsjednika Vijeća
Darka Bekića**

PREDMET: Prijedlog Zaključka o dodjeli javnih priznanja Grada Velike Gorice

IZVJESTITELJ: Predsjednik Povjerenstva za dodjelu javnih priznanja Grada Velike Gorice
gospodin Krešimir Ačkar

PRAVNI TEMELJ: Članak 16. Odluke o javnim priznanjima (Sl. glasnik Grada Velike Gorice br. 15/06, 12/09, 08/10) i članak 33. Statuta Grada Velike Gorice (Sl. glasnik Grada Velike Gorice 1/21)

O b r a z l o ž e n j e

Temeljem članka 16. Odluke Gradskog vijeća Grada Velike Gorice o javnim priznanjima Grada Velike Gorice (Sl. glasnik Grada Velike Gorice br. 15/06, 12/09, 08/10), a u svezi s čl. 33. Statuta Grada Velike Gorice, Povjerenstvo za dodjelu javnih priznanja, na sjednici održanoj dana 13. studenoga 2025. godine, utvrdilo je prijedlog Zaključka o dodjeli javnih priznanja, koji u prilogu dostavlja Gradskom vijeću na donošenje.

Slijedom javnog poziva na predlaganje kandidatkinja i kandidata za dobitnike javnih priznanja Grada Velike Gorice u 2025. godini, koji je objavljen 15. listopada 2025. godine, pristiglo je 20 prijedloga od strane fizičkih i pravnih osoba.

Slijedeći utvrđene kriterije o dodjeli javnih priznanja Grada Velike Gorice, Povjerenstvo se opredijelilo da se javna priznanja trebaju dodijeliti osobama koje su ostavile neizbrisiv trag u određenoj djelatnosti u Gradu Velikoj Gorici, promičući osnovne vrijednosti kao nadogradnju i dodanu vrijednost svom redovnom poslu preko i povrh onoga što uobičajena struka zahtijeva.

Sukladno Odluci o javnim priznanjima Grada Velike Gorice, nakon temeljitog razmatranja svih pristiglih prijedloga, Povjerenstvo se odlučilo dodijeliti 13 nagrada, obrazloženje kojih slijedi u privitku, i to kako slijedi: dvije Povelje Grada Velike Gorice za životno djelo, pet Nagrada Grada Velike Gorice s likom Franje Lučića, jednu Nagradu Grada Velike Gorice Krčka vrata, jednu Nagradu Grada Velike Gorice s likom Nikole Škrleca Lomničkog, jednu Nagradu Grada Velike Gorice Zlatna turopoljska podgutnica i tri Nagrade Grada Velike Gorice Turopoljsko srce.

Slijedom gore navedenog, predlaže se Gradskom vijeću donošenje Zaključka o dodjeli javnih priznanja Grada Velike Gorice.

PREDSJEDNIK POVJERENSTVA

Krešimir Ačkar, mag. theol.

Temeljem članka 33. Statuta Grada Velike Gorice (Sl. glasnik Grada Velike Gorice 1/21), a u svezi s člankom 16. Odluke o javnim priznanjima (Sl. glasnik Grada Velike Gorice br. 15/06, 12/09, 08/10), Gradsko vijeće Grada Velike Gorice na ____ sjednici održanoj dana _____ 2025. godine donosi

ZAKLJUČAK **o dodjeli javnih priznanja Grada Velike Gorice**

I.

Povelja Grada Velike Gorice za životno djelo dodjeljuje se:

GOSPODINU JOSIPU ZIDARU, posthumno

Povelja Grada Velike Gorice za životno djelo posthumno se dodjeljuje Josipu Zidaru, hrvatskom branitelju, domoljubu i utemeljitelju obrambenog sustava na velikogoričkom području – čovjeku čije su hrabrost, smirenost i predanost domovini utkane u temelje slobodne Hrvatske. Josip Zidar rođen je 1. listopada 1956. godine u Slavoniji, u obitelji dalmatinskih korijena. Svoj je život posvetio služenju zajednici i Domovini, nesebično dajući sebe u najtežim trenucima stvaranja hrvatske države. Od samih početaka 1990. godine bio je među prvima koji su na području Velike Gorice stvarali temelje obrane i sigurnosti. Kao jedan od utemeljitelja Hrvatske demokratske zajednice u Velikoj Gorici i prvi predsjednik Kriznog stožera grada, imao je ključnu ulogu u uspostavi lokalnih obrambenih struktura, koordinaciji postrojbi i organiziranju obrane u najizazovnijim danima Domovinskog rata. Sudjelovao je u osnivanju 10. brigade Teritorijalne obrane, gdje je obnašao dužnost načelnika sigurnosti Sektorskog štaba jug, a od 1992. do 1994. godine bio je načelnik sigurnosti 153. brigade Hrvatske vojske, unutar koje je ustrojio učinkovit vojno-sigurnosni i protuobavještajni sustav. Njegova stručnost, odlučnost i predanost učinile su ga jednim od ključnih ljudi obrane Turopolja i šireg područja. Tijekom ratnih djelovanja bio je ranjen, no nastavio je djelovati među suborcima, uvijek na prvim crtama obrane. Posebno se pamti njegova uloga u obrani Pokuplja, kada je u kolovozu 1991. godine, na mostu preko Kupe u Pokupskom, u trapericama i s puškom u ruci, vodio malobrojne branitelje u obrani banijskog dijela Pokuplja od agresora. Bio je nepopustljiv u pregovorima s predstavnicima JNA i simbol nepokolebljive odlučnosti, ali i skromnosti koja je bila zaštitni znak njegova karaktera. Svoj život položio je 18. rujna 1995. godine u Hrvatskoj Kostajnici, kao vojnik 153. brigade Hrvatske vojske. Pokopan je na velikogoričkom groblju, među ljudima kojima je toliko značio. Njegovi suborci, prijatelji i suradnici pamte ga kao tihog, samozatajnog i čestitog čovjeka – vojnika koji nije tražio priznanja, ali je svojim djelom ostavio trag koji nadilazi vrijeme. Njegov životni put, započet na mostu u Pokupskom, tragično je završio na mostu u Hrvatskoj Kostajnici, ali je upravo taj „most“ postao simbol njegova prijelaza u vječnu povijest i trajno sjećanje. Za izniman doprinos u obrani domovine, utemeljenju sustava obrane i sigurnosti na području Velike Gorice, te za pokazanu hrabrost, domoljublje i nesebično služenje hrvatskom narodu, Povelja Grada Velike Gorice za životno djelo posthumno se dodjeljuje Josipu Zidaru – Braci, u znak dubokog poštovanja i zahvalnosti za njegovo djelo, žrtvu i neizbrisiv trag u povijesti našega Grada i Republike Hrvatske.

Ivan Rožić rođen je 1942. godine u Buševcu. Nakon završene gimnazije u Zagrebu, 1971. godine diplomirao je germanistiku i anglistiku na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, a kasnije položio ispit za diplomatskog savjetnika na Diplomatskoj akademiji u Zagrebu. Svoj profesionalni put započeo je kao nastavnik engleskog jezika, a potom je radio kao prevoditelj u Službi mirovinskog osiguranja u Zagrebu. Od 1992. do umirovljenja 2007. godine obnašao je niz odgovornih dužnosti u konzularnoj službi Republike Hrvatske u Bonnu, Beču, Bernu, Los Angelesu i Stuttgartu, gdje je svojim radom i zalaganjem dostojno predstavljao Republiku Hrvatsku i promicao njezine kulturne vrijednosti. Cijeli svoj život Ivan Rožić posvetio je društvenom, kulturnom i prosvjetnom radu te očuvanju tradicijskih vrijednosti Turopolja. Od svoje mladosti aktivno sudjeluje u kulturnom i društvenom životu zajednice, osobito kroz rad u udrugama i institucijama koje pridonose razvoju kulturnog života i afirmaciji Grada Velike Gorice i Turopolja, kako u Hrvatskoj, tako i izvan nje. Od samih početaka aktivno je uključen u rad Plemenite općine turopoljske, u kojoj danas djeluje kao jedan od savjetodavnih članova, dajući značajan doprinos radu i organizaciji brojnih manifestacija i događanja kojima se promiče bogata kulturna baština našega kraja. Posebno se istaknuo i svojim dugogodišnjim radom u Ogranku Seljačke sloge Buševac, gdje je 1966. godine preuzeo vođenje dramske sekcije. Dramaturški je obradio i režirao više od dvadeset dramskih tekstova, s posebnim naglaskom na kajkavski repertoar, te je za svoj rad višestruko nagrađivan na području dramskog amaterizma. Njegovo stvaralaštvo i doprinos očuvanju i razvoju turopoljskog kulturnog izričaja ostavili su trajan trag u amaterskom kazališnom životu našega kraja. Kao vanjski suradnik Leksikografskog zavoda „Miroslav Krleža“ dao je vrijedan doprinos izradi kapitalnog djela Turopoljski leksikon (2021.), čime je trajno pridonio znanstvenom utemeljenju i očuvanju povijesnog i kulturnog identiteta Turopolja. Svojim dugogodišnjim predanim radom, profesionalnim djelovanjem i neumornim angažmanom u kulturnom, društvenom i znanstvenom životu, Ivan Rožić dao je izniman doprinos očuvanju tradicije, jezika i identiteta turopoljskog kraja. Njegov život i djelovanje primjer su istinske predanosti zajednici, domoljublju, kulturnom stvaralaštvu i javnom dobru. Zbog svega navedenog, Ivan Rožić u potpunosti ispunjava sve kriterije za dodjelu Povelje Grada Velike Gorice za životno djelo, kao priznanja za njegov izniman i trajan doprinos kulturnom, društvenom i javnom životu Grada Velike Gorice i šire zajednice.

Nagrada Grada Velike Gorice s likom Franje Lučića dodjeljuje se :

prof. emer. dr. sc. Aleksi Bjelišu

Aleksa Bjeliš, rođen 1947. godine u Rijeci, istaknuti je hrvatski znanstvenik, sveučilišni profesor i dugogodišnji akademski dužnosnik čiji je doprinos razvoju znanosti, visokog obrazovanja i društva izniman i višeslojan. Diplomirao je 1970., a doktorirao 1978. na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, na kojem je ostvario zavidnu akademsku karijeru – od asistenta do redovitog profesora, dekana, a potom i rektora Sveučilišta u Zagrebu (2006.–2014.). Kao znanstvenik, prof. Bjeliš dao je značajan doprinos teorijskoj fizici, posebno u području kondenzirane tvari, faznih prijelaza i nelinearnih pojava, čime je pridonio razumijevanju temeljnih fizikalnih procesa i razvoju suvremenih teorijskih modela. Njegov znanstveni rad prepoznat je u međunarodnoj zajednici, a rezultati istraživanja uvršteni su u svjetske znanstvene publikacije. Kao rektor Sveučilišta u Zagrebu, isticao se vizionarskim pristupom, promicanjem akademske izvrsnosti, autonomije sveučilišta i povezivanjem znanosti s društvom i gospodarstvom. Tijekom njegova mandata ostvareni su brojni projekti usmjereni na unaprjeđenje znanstvene infrastrukture i međunarodne suradnje, čime je dao trajni doprinos razvoju hrvatskog obrazovnog sustava. Njegov rad obilježen je predanošću, profesionalnošću i etičkim načelima, a svojim znanstvenim i javnim djelovanjem

prof. Bjeliš snažno pridonosi razvoju društvenih vrijednosti, obrazovanja i kulture znanja. Zbog iznimnih znanstvenih postignuća, pedagoškog rada, društvenog angažmana te doprinosa razvoju visokog obrazovanja i promicanju ugleda hrvatske akademske zajednice, prof. dr. sc. Aleksa Bjeliš zaslužuje Nagradu Grada Velike Gorice s likom Franje Lučića, koja se dodjeljuje za iznimna dostignuća na području društvenih djelatnosti.

GOSPODINU RATKU CVETNIĆU

Ratko Cvetnić rođen je 1957. godine u Zagrebu, a veći je dio života i nadahnuća crpio iz svog Mraclina i Velike Gorice, kojima je trajno vezan obiteljskim i kulturnim korijenima. Po obrazovanju komparatist i povjesničar umjetnosti, po pozivu pisac, po uvjerenju humanist – Cvetnić je jedan od najvažnijih suvremenih hrvatskih prozaika. Njegova djela, među kojima se posebno ističu romani *Kratki izlet*, *Polusan*, *Povijest instituta* i *Blato u dvorištu*, snažno su odjeknula u hrvatskoj književnosti. Za njih je dvaput nagrađen prestižnom Nagradom Ksaver Šandor Gjalski, a Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti odala mu je priznanje i svojim najvišim književnim priznanjem. Cvetnić u svojim romanima spaja osobno i univerzalno, stvarnost i duhovnost, svakodnevni život i povijest, dajući glas ljudima i krajolicima našega Turopolja. Njegove rečenice oživljavaju duh prostora iz kojeg dolazi – običaje, vrijednosti i identitet Velike Gorice i njezinih ljudi. Osim u književnosti, gospodin Cvetnić ostavio je trag i u sportu. Dugogodišnji je djelatnik Zagrebačkog športskog saveza, autor sportskih monografija i strastveni promicatelj kulturne i sportske baštine. Svojim radom, moralnim integritetom i stvaralačkom snagom, Ratko Cvetnić pokazuje kako ljubav prema zavičaju može postati trajna inspiracija i doprinos zajednici. Zbog iznimnog književnog stvaralaštva, kulturnog i društvenog angažmana te promicanja ugleda Grada Velike Gorice u Hrvatskoj i svijetu, Nagrada Grada Velike Gorice s likom Franje Lučića **dodjeljuje se** Ratku Cvetniću – u znak zahvalnosti i priznanja za njegov izniman doprinos hrvatskoj kulturi i turopoljskom duhu.

GOSPODINU STJEPANU KOVAČEVIĆU, posthumno

Stjepan Kovačević (1955.–2025.) rođen je i cijeli život živio u Donjem Podotočju, gdje je svojim djelovanjem i predanošću ostavio neizbrisiv trag u lokalnoj zajednici. Do umirovljenja radio je u Ministarstvu pravosuđa – Kaznenom zavodu Turopolje. Kao dragovoljac Domovinskog rata i pripadnik 153. brigade Hrvatske vojske sudjelovao je u obrani Republike Hrvatske, pokazujući iznimnu hrabrost, domoljublje i odgovornost. Nakon rata nastavio je svoje djelovanje kroz rad u Udruzi dragovoljaca i veterana Domovinskog rata RH, a od 2000. godine obnašao je dužnost predsjednika Ogranka Velika Gorica te predsjednika Koordinacije udruga proisteklih iz Domovinskog rata Grada Velike Gorice. Svojim predanim radom, zalaganjem i organizacijskim sposobnostima dao je značajan doprinos očuvanju vrijednosti Domovinskog rata, skrbi o braniteljima i njihovim obiteljima te promicanju domoljubnih i humanih vrijednosti u društvu. Njegova energija, nesebičnost i istinska posvećenost zajednici učinili su ga uzorom i pokretačem mnogih inicijativa od važnosti za Grad Veliku Goricu. Zbog iznimnog doprinosa društvenom životu i promicanju vrijednosti Domovinskog rata, Stjepan Kovačević zaslužuje Nagradu Grada Velike Gorice s likom Franje Lučića za iznimno postignuće na području društvenog djelovanja.

GOSPODI DUBRAVKI VELIKI

Dubravka Veliki, rođena 1952. u Banja Luci, akademska je glazbenica, dirigentica i umjetnička voditeljica Gradskog zbora „Franjo pl. Lučić“ iz Velike Gorice, koji je osnovan 1997. pod njezinim vodstvom. Umjetnica je koja je svojim dugogodišnjim predanim radom, znanjem i ljubavlju prema glazbi dala neizbrisiv doprinos kulturnom životu našega Grada. Pod umjetničkim vodstvom gospođe Veliki, Zbor je izrastao u uglednu vokalnu skupinu, poznatu po toplom, harmoničnom zvuku i profinjenom glazbenom izričaju. Nastupajući

diljem Hrvatske i u inozemstvu, članovi zbora ostvarili su brojne zapažene izvedbe i osvojili priznanja na županijskim i državnim smotrama. Repertoar koji Dubravka Veliki oblikuje s velikom pažnjom obuhvaća klasičnu i tradicionalnu zbarsku glazbu, s posebnim naglaskom na domaće skladatelje i očuvanje glazbene baštine Turopolja – osobito na djela Franje pl. Lučića, čije ime zbor s ponosom nosi. Njezin umjetnički rad ne mjeri se samo glazbenim uspjesima, već i vrijednostima koje njeguje: zajedništvom, suradnjom i ljubavlju prema kulturi. Zbor pod njezinim vodstvom postao je mjesto okupljanja generacija zaljubljenika u glazbu – prostor u kojem se razvijaju talenti, njeguju prijateljstva i čuva identitet našeg kraja. Svojom predanošću, profesionalnošću i entuzijazmom, Dubravka Veliki obogatila je kulturni život Velike Gorice i dala primjer kako se umjetnošću može graditi zajednica i prenositi vrijednosti koje nadilaze vrijeme. Zbog dugogodišnjeg umjetničkog rada, iznimnog doprinosa razvoju i promicanju kulture, te očuvanja zbarske i glazbene baštine Turopolja, gospođa Dubravka Veliki zaslužuje Nagradu Grada Velike Gorice s likom Franje Lučića za iznimno postignuće na području kulturnog i društvenog djelovanja.

GOSPODI VERI ŠEBREK

Vera Šebrek, rođena 1958. godine u Velikoj Gorici, dugogodišnja je aktivna članica društvenog života našega Grada i osoba iznimne predanosti zajednici. Članica je Dobrovoljnog vatrogasnog društva Kobilić, gdje svojim radom i zalaganjem doprinosi očuvanju vatrogasne tradicije i jačanju duha solidarnosti. Od 1992. godine nositeljica je statusa hrvatskog branitelja – dragovoljca, čime je svojim djelovanjem dala osobni doprinos obrani Republike Hrvatske. Od 2012. godine aktivno sudjeluje u radu Podružnice umirovljenika Kobilić, a od 2018. obnaša dužnost predsjednice Udruge umirovljenika Grada Velike Gorice. Pod njezinim vodstvom Udruga je postala prepoznatljiva po brojnim aktivnostima koje unaprjeđuju kvalitetu života starijih sugrađana, promiču međugeneracijsku solidarnost i potiču društveni angažman umirovljenika. Kao delegat Zajednice udruga umirovljenika Zagrebačke županije i Matice umirovljenika Hrvatske, gospođa Šebrek aktivno zastupa interese velikogoričkih umirovljenika i doprinosi razvoju sustava skrbi i podrške osobama treće životne dobi. Svojim radom, energijom i posvećenošću, Vera Šebrek ostavila je snažan trag u vatrogastvu, braniteljskoj populaciji i zajednici umirovljenika, istodobno promičući vrijednosti humanosti, zajedništva i društvene odgovornosti. Zbog iznimnog doprinosa društvenom životu, volonterskog rada i dugogodišnjeg angažmana, gospođa Vera Šebrek zaslužuje Nagradu Grada Velike Gorice s likom Franje Lučića za iznimno postignuće na području društvenog djelovanja.

Nagrada Grada Velike Gorice Krčka vrata dodjeljuje se:

GOSPODI ŠTEFI KOS

Štefa Kos, rođena 1954. godine u Velikoj Gorici, svojim je višedesetljetnim predanim radom, stručnošću i doprinosom razvoju obrtništva i frizerske struke ostavila dubok trag u gospodarskom i društvenom životu našega Grada. Nakon završetka obrtničke škole frizerskog smjera 1972. godine, gospođa Kos je već 1973. otvorila svoj prvi frizerski salon te započela uspješnu obrtničku karijeru koja traje više od pola stoljeća. Tijekom tog razdoblja izučila je brojne mlade frizere i frizerke, poticala izvrsnost u struci i nesebično dijelila svoje znanje i iskustvo. Kao aktivna članica cehovskog udruženja frizera te predsjednica Udruženja obrtnika Velika Gorica od 2006. do 2010. godine, gospođa Kos značajno je pridonijela razvoju i promicanju obrtništva u našem Gradu. Dvaput je bila članica Komisije za visoku kvalifikaciju frizera pri Obrtničkoj komori, čime je dala važan doprinos standardizaciji i unapređenju frizerske profesije na nacionalnoj razini. Svojim radom i stručnošću promovirala je Veliku Goricu i Hrvatsku na brojnim strukovnim natjecanjima i revijama u zemlji i inozemstvu, gdje su ona i njezini učenici osvajali brojne nagrade i priznanja. Kao trenerica hrvatske frizerske

reprezentacije sudjelovala je pet puta na Svjetskim prvenstvima frizera, a njezin izniman doprinos struci prepoznat je i na svjetskoj razini – dobitnica je medalje Svjetske frizerske organizacije u Parizu 2010. godine. Za svoj dugogodišnji rad i iznimne rezultate, gospođa Kos 2012. godine primila je najviše priznanje Hrvatske obrtničke komore – nagradu „Zlatne ruke“, što dodatno potvrđuje njezinu profesionalnost, ugled i predanost obrtništvu. Svojim radom, stručnošću, mentorstvom i ljubavlju prema obrtništvu, gospođa Štefa Kos postala je uzor brojnim generacijama frizera i simbol kvalitete, marljivosti i tradicije Velike Gorice. Zbog svega navedenog, gospođa Štefa Kos zaslužuje Nagradu Grada Velike Gorice „Krčka vrata“ kao priznanje za izniman doprinos razvoju frizerske struke, obrtništva i promicanju ugleda našega Grada u Hrvatskoj i svijetu.

Nagrada Grada Velike Gorice s likom Nikole Škrleca Lomničkog:

GOSPODINU MARIJANU PLODINCU

Marijan Plodinec svojim predanim radom i angažmanom u lokalnoj zajednici primjer je kako pojedinac može značajno doprinijeti razvoju i kvaliteti života u svom mjestu. Aktivno sudjeluje u društvenom životu Starog Čiča te se posebno istaknuo zalaganjem za komunalni razvoj naselja, neumorno radeći na rješavanju konkretnih problema mještana i poboljšanju uvjeta života u zajednici. Kroz godine djelovanja pokazao je iznimnu inicijativu u okupljanju i povezivanju mještana u različitim prilikama, potičući zajedništvo, suradnju i očuvanje lokalnog identiteta. Njegova posljednja inicijativa – organizacija manifestacije „Kaj to diši v Čiču“ – primjer je uspješnog projekta koji promiče razvoj međususjedskih odnosa, njeguje tradiciju i stvara ozračje zajedništva među lokalnim stanovništvom. Ta se manifestacija pokazala kao vrijedan doprinos društvenom životu mjesta te pozitivan model kako zajedničkim trudom i voljom mještani mogu ostvariti velike rezultate. Osim toga, Marijan Plodinec aktivno doprinosi radu Dobrovoljnog vatrogasnog društva Staro Čiče, gdje svojim angažmanom i primjerom potiče mlade na volontiranje, odgovornost i sudjelovanje u društveno korisnim aktivnostima. Zbog svega navedenog – nesebičnog zalaganja, inicijative i trajnog doprinosa razvoju i povezivanju lokalne zajednice – Marijan Plodinec predlaže se za dodjelu Nagrade Grada Velike Gorice s likom Nikole Škrleca Lomničkog.

Nagrada Grada Velike Gorice Zlatna turopoljska podgutnica dodjeljuje se :

GOSPOĐI LJILJANI HAIDAR DIAB

Ljiljana Haidar Diab, rođena 1973. godine u Zagrebu. Po zanimanju je novinarka, fotoreporterka i autorica, koja je svoj profesionalni put iz područja ekonomije usmjerila prema novinarstvu i dokumentarnom stvaralaštvu, s posebnim naglaskom na teme ratnih i kriznih područja diljem svijeta. Kao suradnica i životna partnerica istaknutog ratnog izvijestitelja Hassana Haidara Diaba, svojim je radom i osobnim angažmanom sudjelovala u dokumentiranju događaja s brojnih svjetskih žarišta – Sirije, Iraka, Libanona i Gorskog Karabaha. Kroz fotografiju i tekstualne zapise doprinosila je vjerodostojnom i humanom izvještavanju o teškim ljudskim sudbinama, čime je ukazivala na univerzalne vrijednosti mira, hrabrosti i solidarnosti. Godine 2025. objavila je svoju knjigu „*Ljubav u sjeni ratova*“, u kojoj je pretočila osobna iskustva i svjedočanstva u snažno književno djelo koje progovara o ljubavi, hrabrosti i snazi čovjeka u najtežim životnim okolnostima. Knjiga je naišla na veliki odjek u javnosti i medijima te izazvala širok interes čitatelja u Hrvatskoj i inozemstvu. Kroz nju autorica spaja osobno i univerzalno, privatno i javno, stvarajući djelo koje nadilazi okvire novinarstva i postaje dokument vremena i ljudske otpornosti. Osim što svojim stvaralaštvom pridonosi hrvatskoj kulturnoj i novinarskoj sceni, Ljiljana Haidar Diab ujedno promovira

Veliku Goricu kao grad iz kojeg dolazi autorica čije se poruke i djela prepoznaju u međunarodnom kontekstu. Njezin rad povezuje lokalnu zajednicu s globalnim vrijednostima – istinom, empatijom i kulturnim razumijevanjem – čime Veliku Goricu predstavlja kao grad otvorenosti, humanosti i kreativnosti. Zahvaljujući svojoj profesionalnoj etici, javnom djelovanju i sposobnosti da kroz novinarstvo, fotografiju i književnost prenosi univerzalne poruke humanosti i mira, Ljiljana Haidar Diab značajno doprinosi ugledu i promociji Grada Velike Gorice u zemlji i svijetu. Stoga zaslužuje Nagradu Grada Velike Gorice – Zlatna turopoljsku podgutnicu, za iznimna dostignuća u jačanju ugleda i promociji Grada Velike Gorice u zemlji i inozemstvu.

Nagrada Grada Velike Gorice Turopoljsko srce dodjeljuje se:

GOSPODINU MIROSLAVU GRAHOVCU

Miroslav Grahovac, rođen 1962. godine, umirovljeni je učitelj, vatrogasac i društveni djelatnik iz Gradića, koji je svojim radom i nesebičnim angažmanom ostavio dubok trag u odgoju mladih i razvoju lokalne zajednice. Kao učitelj u Područnoj školi Rakitovec pri OŠ Vukovina, desetljećima je s predanošću i ljubavlju odgajao generacije učenika, prenoseći im znanje, ali i vrijednosti poštenja, zajedništva i humanosti. Uz svoj poziv, aktivno je djelovao i u Dobrovoljnom vatrogasnom društvu Gradići, gdje je dugi niz godina obnašao dužnost predsjednika te bio nositelj brojnih akcija pomoći i zajedničkih projekata. Osim u prosvjeti i vatrogastvu, Grahovac je angažiran i kao sudac porotnik za mladež pri Općinskom sudu u Velikoj Gorici, što svjedoči o njegovoj visokoj razini moralne odgovornosti i povjerenju koje uživa u zajednici. Svojim dugogodišnjim predanim radom, humanošću i brigom za druge, Miroslav Grahovac uistinu utjelovljuje duh solidarnosti i zajedništva. Njegov životni i profesionalni put primjer su istinskog služenja ljudima i zajednici. Zbog iznimnog doprinosa odgoju mladih, humanitarnom djelovanju i promicanju vrijednosti zajedništva i nesebične pomoći, Miroslav Grahovac zaslužuje Nagradu Grada Velike Gorice – Turopoljsko srce.

GOSPODI JOSIPI NUIĆ

Josipa Nuić, predsjednica Paraplivačkog kluba KAI iz Velike Gorice, svojim predanim radom i humanim djelovanjem iznimno doprinosi razvoju inkluzivnog sporta i podršci osobama s invaliditetom u lokalnoj zajednici. Na njezinu inicijativu 2021. godine osnovan je Paraplivački klub KAI, prvi takve vrste u Velikoj Gorici, koji omogućuje djeci, mladima i odraslima s invaliditetom da kroz plivanje razvijaju tjelesne sposobnosti, samopouzdanje i socijalne vještine. Pod njezinim vodstvom klub organizira besplatne programe i kampove „Plivanje za sve!“, promovira jednakost i uključivanje osoba s teškoćama u društvo te pruža siguran i poticajan prostor za razvoj svakog člana. Josipa Nuić ne djeluje samo kao predsjednica, već i kao trenerica i pokretačka snaga kluba, posvećena stvaranju zajednice koja se temelji na solidarnosti, razumijevanju i podršci. Njezin nesebičan angažman i upornost prepoznati su i izvan sportskih okvira – kao primjer istinske humanosti i društvene odgovornosti. Zahvaljujući svojoj energiji, empatiji i predanosti osobama s invaliditetom, Josipa Nuić snažno doprinosi promicanju ljudskih vrijednosti, inkluzije i zajedništva u Velikoj Gorici. Stoga zaslužuje Nagradu Grada Velike Gorice – Turopoljsko srce, za iznimna dostignuća u višegodišnjem humanitarnom djelovanju i doprinos izgradnji inkluzivnog, suosjećajnog i humanog društva.

GOSPODINU SLOBODANU MIŠČEVIĆU MIĆI

Slobodan Mišćević – Mićo iz Velike Gorice predlaže se za dodjelu Nagrade Grada Velike Gorice za humanitarnu djelatnost „Turopoljsko srce“ zbog iznimnog doprinosa razvoju humanosti, solidarnosti i brige za socijalno ugrožene građane. Pokretač je i voditelj karitativnog obiteljskog dućana „KOD“ (Karitativni obiteljski dućan), inovativnog humanitarnog projekta koji djeluje prema geslu „Uzmi što trebaš, doniraj što možeš“. Ovim modelom pomoći Slobodan Mišćević – Mićo je stvorio zajednicu u kojoj se brišu razlike između onih koji daju i onih koji primaju, promičući dostojanstvo, solidarnost i međusobno poštovanje. Kao hrvatski branitelj i volonter, svojim osobnim primjerom, skromnošću i upornošću potaknuo je brojne sugrađane na uključivanje i pomaganje drugima. Njegov rad i humanost pretvorili su se u pokret koji svakodnevno mijenja živote ljudi u potrebi. Zbog iznimnog doprinosa širenju dobrote i zajedništva, Slobodan Mišćević – Mićo u potpunosti utjelovljuje duh nagrade „Turopoljsko srce“ i zaslužuje priznanje Grada Velike Gorice za svoje plemenito djelovanje.

II.

Ovaj Zaključak stupa na snagu danom donošenja, a objavit će se u Službenom glasniku Grada Velike Gorice.

**PREDSJEDNIK
GRADSKOG VIJEĆA**

Darko Bekić, univ. spec. pol.